

Zbierka súdnych rozhodnutí

SÚDNY DVOR (piata komora)

z 25. júla 2018*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Justičná spolupráca v trestných veciach – Európsky zatykač – Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV – Článok 1 ods. 2, článok 3 bod 2 a článok 4 bod 3 – Dôvody odmietnutia vykonania – Zastavenie trestného stíhania – Zásada *ne bis in idem* – Vyžiadaná osoba, ktorá bola svedkom v predchádzajúcom konaní týkajúcom sa tých istých činov – Vydanie viacerých európskych zatykačov na tú istú osobu“

Vo veci C-268/17,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný Županijski Sud u Zagrebu (Župný súd Záhreb, Chorvátsko) rozhodnutím zo 16. mája 2017, doručeným Súdnemu dvoru 18. mája 2017, ktorý súvisí s konaním o vydaní európskeho zatykača na

AY,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory J. L. da Cruz Vilaça, sudcovia E. Levits, A. Borg Barthet, M. Berger (spravodajkyňa) a F. Biltgen,

generálny advokát: M. Szpunar,

tajomník: M. Aleksejev, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 28. februára 2018,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- AY, v zastúpení: L. Valković a G. Mikuličić, odvetníci, M. Lester, QC, S. Abram a P. FitzGerald, barrister, ako aj M. O’Kane, solicitor,
- Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta, v zastúpení: T. Laptoš, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci V. Marušić, a D. Hržina, splnomocnené zástupkyne,
- chorvátska vláda, v zastúpení: T. Galli, splnomocnený zástupca,
- česká vláda, v zastúpení: M. Smolek, J. Vlácil a O. Serdula, splnomocnení zástupcovia,
- Írsko, v zastúpení: M. Browne, L. Williams a A. Joyce, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci G. Mullan, BL,
- maďarská vláda, v zastúpení: M. Z. Fehér, G. Koós a M. Tátrai, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: chorvátčina.

- rakúska vláda, v zastúpení: G. Eberhard, splnomocnený zástupca,
 - rumunská vláda, v zastúpení: E. Gane, C.-M. Florescu a R.-M. Mangu, splnomocnené zástupkyne,
 - Európska komisia, v zastúpení: R. Troosters, M. Mataija a S. Grünheid, splnomocnení zástupcovia,
- po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 16. mája 2018,
- vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 1 ods. 2, článku 3 bodu 2, ako aj článku 4 bodu 3 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. EÚ L 190, 2002, s. 1; Mím. vyd. 19/006, s. 34), zmeneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 (Ú. v. EÚ L 81, 2009, s. 24) (ďalej len „rámcové rozhodnutie 2002/584“).
- 2 Tento návrh predložil v rámci konania o vydaní európskeho zatykača (ďalej len „EZ“) na AY, maďarského štátneho príslušníka, Županijski Sud u Zagrebu (Župný súd Záhreb, Chorvátsko).

Právny rámec

- 3 Článok 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 uvádza:

„1. [EZ] je súdne rozhodnutie vydané členským štátom s cieľom zatknúť a vydať požadovanú osobu inému členskému štátu na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia.

2. Členské štáty vykonávajú každý [EZ] na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.

3. Toto rámcové rozhodnutie nebude meniť povinnosť rešpektovať základné práva a základné právne princípy zakotvené v článku 6 Zmluvy o Európskej únii.“

- 4 Článok 2 tohto rámcového rozhodnutia, nazvaný „Predmet úpravy [EZ]“, vo svojich odsekoch 1 a 2 stanovuje:

„1. [EZ] sa môže vydať za činy, ktoré môžu byť potrestané podľa právneho predpisu vydávajúceho členského štátu výkonom trestu alebo ochranným opatrením, ktorých horná hranica je najmenej 12 mesiacov, alebo ak bol vynesený rozsudok [uložený trest – *neoficiálny preklad*] alebo uložené ochranné opatrenie, pre tresty [alebo ochranné opatrenia – *neoficiálny preklad*] s minimálnou dĺžkou štyri mesiace.

2. Nasledujúce trestné činy, ak sú trestné v členskom štáte, ktorý vydal rozhodnutie o treste odňatia slobody alebo o ochrannom opatrení, ktorých horná hranica je najmenej tri roky a sú vymedzené trestným poriadkom vydávajúceho členského štátu, sú dôvodom podľa podmienok tohto rámcového rozhodnutia a bez overenia dvojitej trestnosti činu, na vydanie osôb v súlade s [EZ]:

...

- korupcia,

...“

- 5 Podľa článku 3 uvedeného rámcového rozhodnutia, nazvaného „Dôvody pre povinné nevykonanie [EZ]“:

„Súdny orgán členského štátu výkonu (ďalej len ‚vykonávajúci súdny orgán‘) odmietne vykonať [EZ] v nasledujúcich prípadoch:

...

2. ak vykonávajúci súdny orgán je informovaný o tom, že požadovaná osoba bola s konečnou platnosťou odsúdená niektorým členským štátom za rovnaké trestné činy za predpokladu, že ak bol vynesený rozsudok, tento rozsudok bol vykonaný alebo je v súčasnosti vykonávaný alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov členského štátu vynášajúceho rozsudok;

...“

- 6 Článok 4 rámcového rozhodnutia 2002/584 s názvom „Dôvody pre nepovinné nevykonanie [EZ]“ stanovuje:

„Vykonávajúci súdny orgán môže odmietnuť vykonať [EZ]:

...

3. ak súdne orgány vykonávajúceho členského štátu sa rozhodli nestíhať trestný čin, na základe ktorého bol európsky zatykač vydaný, alebo o zastavení súdneho konania [trestného stíhania – *neoficiálny preklad*], alebo ak bol vynesený definitívny rozsudok proti vyžadanej osobe v niektorom členskom štáte pre rovnaké činy, čo bráni ďalšiemu konaniu;

...“

Konanie vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 7 AY, maďarský štátny príslušník a predseda správnej rady maďarskej spoločnosti, bol 31. marca 2014 v Chorvátsku obžalovaný zo spáchania trestného činu podplácania. Podľa obžaloby, ktorú podal Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (Úrad boja proti korupcii a organizovanému zločinu, Chorvátsko), sa tejto osobe vytýkalo, že dala protizákonne vyplatiť značnú sumu peňazí významnému chorvátskemu politickému funkcionárovi za dosiahnutie uzatvorenia určitej dohody.
- 8 Trestné stíhanie proti AY sa začalo v Chorvátsku 10. júna 2011. Pri prijímaní rozhodnutia o začatí trestného stíhania bol príslušný maďarský orgán požiadaný o poskytnutie medzinárodnej právnej pomoci prostredníctvom výsluchu AY ako podozrivého a doručenia predvolania na výsluch.
- 9 Chorvátske orgány prostredníctvom dožiadania viackrát opätovne podali túto žiadosť. Maďarsko jej však nevyhovelo z dôvodu, že jej vykonanie by poškodilo maďarské národné záujmy. V dôsledku toho bolo chorvátske trestné stíhanie v decembri 2012 prerušené.
- 10 Na základe údajov poskytnutých chorvátskymi orgánmi maďarský generálny prokurátor začal 14. júla 2011 trestné stíhanie na základe existencie opodstatnených dôvodov domnievať sa, že došlo k spáchaniu trestného činu podplácania na medzinárodnej úrovni upraveného maďarským trestným zákonníkom. Vnútroštátny súd uvádza, že maďarský ústredný vyšetrovací úrad rozhodnutím z 20. januára 2012 zastavil toto trestné stíhanie z dôvodu, že spáchané činy podľa maďarského práva nepredstavujú trestný čin.

- 11 Toto trestné stíhanie sa nezačalo proti AY ako podozrivému, ale výlučne v súvislosti s trestným činom proti neznámemu páchatelovi. V tomto rámci bol AY vypočutý ako svedok. Okrem toho významný chorvátsky politický funkcionár, ktorému boli peniaze vyplatené, nebol vypočutý.
- 12 Dňa 1. októbra 2013, po pristúpení Chorvátskej republiky k Európskej únii a pred začatím súdneho konania v tejto trestnej veci v Chorvátsku, Úrad boja proti korupcii a organizovanému zločinu vydal EZ na AY.
- 13 Vykonanie EZ bolo odmietnuté rozhodnutím Fővárosi Törvényszék (Obvodný súd Budapešť, Maďarsko) zo 7. októbra 2013 z dôvodu, že na základe dostupných informácií sa preukázalo, že v Maďarsku už bolo začaté trestné konanie na základe tých istých činov, ako sú tie činy, na ktorých bol založený EZ, pričom toto trestné konanie bolo skončené.
- 14 Po odmietnutí vykonania EZ bol AY lokalizovaný v Nemecku a Rakúsku, avšak oba tieto členské štáty uviedli, že sa rozhodli nevyhovieť oznámeniu o vyhlásení medzinárodného pátrania vydanému prostredníctvom Interpolu, keďže jeho vykonanie by mohlo predstavovať porušenie zásady *ne bis in idem*. V nadväznosti na to sekretariát Interpolu rozhodol o výmaze oznámenia o vyhlásení medzinárodného pátrania po AY a odoprel Chorvátskej republike použitie kanálov Interpolu v súvislosti s AY z dôvodu existencie nebezpečenstva porušenia zásady *ne bis in idem* a z dôvodov národnej bezpečnosti, na ktoré sa odvolávalo Maďarsko.
- 15 Po obžalobe AY v Chorvátsku senát vnútroštátneho súdu poverený vydávaním EZ vydal 15. decembra 2015 nový EZ, ktorý však v Maďarsku nebol nikdy vykonaný.
- 16 Dňa 27. januára 2017 vnútroštátny súd opätovne zaslal EZ príslušnému maďarskému orgánu. Vnútroštátny súd v tomto ohľade spresnil, že keďže došlo k začatiu súdneho konania v trestnej veci voči AY na tomto súde a EZ bol pôvodne vydaný prokuratúrou v priebehu prípravného konania, vo vydávajúcom členskom štáte došlo k zmene okolností.
- 17 Vzhľadom na to, že po zaslaní tohto druhého EZ uplynulo 60 dní bez odpovede, vnútroštátny súd sa obrátil na chorvátskeho člena Eurojustu. Tento súd uvádza, že tento člen mu po svojej intervencii zaslal stanovisko príslušnému maďarskému orgánu, v ktorom sa uvádzalo, že tento orgán sa nepovažuje za povinný vyhovieť vydanému EZ, o ktorom už rozhodoval vo fáze prípravného konania v Chorvátsku. V dôsledku toho by tento orgán nemal byť ani viazaný lehotami na vybavenie žiadostí stanovenými v rámcovom rozhodnutí 2002/584. Okrem toho sa v ňom tiež uvádzalo, že v Maďarsku neexistujú právne prostriedky, ktoré by umožňovali zatknutie AY alebo začatie nového konania o vykonaní druhého EZ vydaného v Chorvátsku 15. decembra 2015. Rovnaké stanovisko príslušného maďarského orgánu bolo postúpené vnútroštátnemu súdu 4. apríla 2017.
- 18 V tomto kontexte vnútroštátny súd na jednej strane uvádza, že má pochybnosti o výklade dôvodov nevykonania, ktoré sú stanovené v článku 3 bode 2 a článku 4 bode 3 rámcového rozhodnutia 2002/584. Tento súd sa totiž domnieva, že predmetom EZ je vyžiadaná osoba, takže rozhodnutie, ktoré sa uvádza ako dôvod nevykonania EZ, sa musí vzťahovať na vyžiadanú osobu ako na podozrivého alebo obvineného. Pokiaľ vyžiadaná osoba bola vypočutá ako svedok v priebehu konania, v rámci ktorého bolo vydané uvedené rozhodnutie, toto rozhodnutie nemôže byť dôvodom na odmietnutie vykonania EZ. V dôsledku toho rozhodnutie, ktorým sa v Maďarsku zastavuje trestné stíhanie, ktoré nesmerovalo proti AY, nemôže odôvodňovať odmietnutie odovzdania jeho osoby.
- 19 Vnútroštátny súd na druhej strane považuje za nevyhnutné obrátiť sa na Súdny dvor, aby zistil, aké sú povinnosti vykonávajúceho členského štátu v prípade, že EZ bol vydaný viackrát rôznymi príslušnými orgánmi v priebehu prípravného konania a súdneho konania v trestnej veci.

20 Za týchto okolností Županijski sud u Zagrebu (Župný súd Záhreb, Chorvátsko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

- „1. Má sa článok 4 bod 3 rámcového rozhodnutia 2002/584 vykladať v tom zmysle, že rozhodnutie nestíhať trestný čin, na základe ktorého bol [EZ] vydaný, alebo stíhanie zastaviť sa vzťahuje výlučne na trestný čin, ktorý je predmetom [EZ], alebo treba toto ustanovenie chápať v tom zmysle, že vzdanie sa alebo zastavenie stíhania sa tiež musí týkať vyžiadanej osoby ako podozrivého/obvineného v tomto stíhaní?
2. Môže členský štát odmietnuť na základe článku 4 bodu 3 rámcového rozhodnutia 2002/584 vykonať vydaný [EZ] vtedy, keď súdny orgán iného členského štátu rozhodol buď nestíhať trestný čin, ktorý je predmetom [EZ], alebo toto stíhanie ukončiť, v prípade, keď má v rámci tohto stíhania vyžiadaná osoba postavenie svedka, a nie podozrivého/obvineného?
3. Predstavuje rozhodnutie o zastavení trestného stíhania, v rámci ktorého nemala vyžiadaná osoba postavenie podozrivého, ale bola vypočutá ako svedok, pre iné členské štáty dôvod nevykonania vydaného [EZ] podľa článku 3 bodu 2 rámcového rozhodnutia 2002/584?
4. Aký je vzťah medzi dôvodom povinného odmietnutia odovzdania upraveným v článku 3 bode 2 rámcového rozhodnutia v prípade, ak „vykonávajúci súdny orgán je informovaný o tom, že požadovaná osoba bola s konečnou platnosťou odsúdená niektorým členským štátom za rovnaké trestné činy“, a dôvodom nepovinného odmietnutia odovzdania upraveným v článku 4 bode 3 rámcového rozhodnutia v prípade, ak „bol vynesенý definitívny rozsudok proti vyžiadanej osobe v niektorom členskom štáte pre rovnaké činy, čo bráni ďalšiemu konaniu“?
5. Má sa článok 1 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584 vykladať v tom zmysle, že vykonávajúci členský štát je povinný prijať rozhodnutie o každom [EZ], ktorý mu je postúpený, a to tiež vtedy, keď už rozhodol o predošlom [EZ] vydanom iným súdnym orgánom na tú istú vyžiadanú osobu v rámci toho istého trestného konania a keď je nový [EZ] vydaný z dôvodu zmeny okolností v členskom štáte vydávajúcom [EZ] (rozhodnutie o postúpení veci – začatie súdneho konania v trestnej veci, prísnejšie kritériá pre dôkazy o spáchaní trestného činu, nový príslušný súdny orgán/súd)?“

Konanie pred Súdnym dvorom

- 21 Vnútroštátny súd navrhol, aby bol návrh na začatie prejudiciálneho konania prejednaný v nalievavom prejudiciálnom konaní podľa článku 107 Rokovacieho poriadku Súdného dvora. Na podporu svojho návrhu tento súd najmä spresnil, že vyžiadaná osoba by mohla byť zadržaná a že bolo rozhodnuté o jej vzatí do väzby.
- 22 Piata komora 1. júna 2017 na návrh sudcu spravodajcu a po vypočutí generálneho advokáta rozhodla, že uvedenému návrhu vnútroštátneho súdu sa nevyhoví. Predseda Súdného dvora však s prihliadnutím na okolnosti vo veci samej 9. júna 2017 rozhodol o prednostnom prejednaní tejto veci podľa článku 53 ods. 3 rokovacieho poriadku.

O prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 23 AY spochybňuje prípustnosť návrhu na začatie prejudiciálneho konania z dôvodu, že odpovede na položené otázky nie sú relevantné na účely konania v neprítomnosti, ktoré sa proti nemu vedie v Chorvátsku. Dotknuté otázky sa týkajú toho, či ostatné členské štáty boli alebo sú povinné vykonať prvý a druhý EZ vydaný proti nemu. Odpovede na tieto otázky však nie sú nevyhnutné na to, aby vnútroštátny súd mohol vyhlásiť rozsudok v súvislosti s predmetnými obvineniami.

- 24 V tomto ohľade treba pripomenúť, že v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora v rámci spolupráce medzi týmto súdom a vnútroštátnymi súdmi zakotvenej v článku 267 ZFEÚ prináleží iba vnútroštátnemu súdu, ktorý prejednáva spor a ktorý musí niesť zodpovednosť za následné súdne rozhodnutie, aby so zreteľom na osobitosti veci posúdil tak potrebu rozhodnutia v prejudiciálnom konaní pre vyhlásenie svojho rozsudku, ako aj dôležitosť otázok, ktoré kladie Súdnemu dvoru. Preto je Súdny dvor v zásade povinný rozhodnúť, ak sa predložené otázky týkajú výkladu práva Únie (rozsudok z 12. októbra 2017, *Sleutjes*, C-278/16, EU:C:2017:757, bod 21 a citovaná judikatúra).
- 25 Z toho vyplýva, že pri otázkach týkajúcich sa výkladu práva Únie položených vnútroštátnym súdom v rámci právnej úpravy a skutkových okolností, ktoré tento súd vymedzí na vlastnú zodpovednosť a ktorých správnosť Súdnemu dvoru neprináleží preverovať, platí prezumpcia relevantnosti. Súdny dvor môže odmietnuť rozhodnúť o návrhu na začatie prejudiciálneho konania podanom vnútroštátnym súdom len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá nijakú súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, ak ide o hypotetický problém alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými a právnymi podkladmi potrebnými na užitočné zodpovedanie položených otázok (rozsudok z 12. októbra 2017, *Sleutjes*, C-278/16, EU:C:2017:757, bod 22 a citovaná judikatúra).
- 26 V prejednávanej veci zo spisu predloženého Súdnemu dvoru zjavne nevyplýva, že by situácia v spore vo veci samej zodpovedala jednej z týchto hypotéz. V súčasnosti totiž na vnútroštátnom súde prebiehajú dve samostatné konania týkajúce sa AY, konkrétne trestné konanie v neprítomnosti pred senátom tohto súdu rozhodujúcim vo veci samej a konanie o vydaní EZ pred príslušným senátom. Prejednávaný návrh na začatie prejudiciálneho konania však patrí do rámca tohto druhého konania.
- 27 V tomto ohľade vnútroštátny súd uvádza, že sa obrátil na Súdny dvor, aby v závislosti od odpovedí na predložené otázky prijal alebo neprijal rozhodnutie o zrušení EZ vydaného na AY. Preto nemožno tvrdiť, že položené otázky nijako nesúvisia s existenciou alebo predmetom konania prebiehajúceho na vnútroštátnom súde, ani že by šlo o hypotetický problém.
- 28 V každom prípade prípustnosť návrhu na začatie prejudiciálneho konania nespochybňuje ani okolnosť, že položené otázky sa týkajú povinností vykonávacieho súdneho orgánu, hoci vnútroštátny súd je súdny orgán vydávajúci EZ. Vydanie EZ má totiž za následok možné zatknutie vyžiadanej osoby, a preto zasahuje do osobnej slobody tejto osoby. Súdny dvor však už rozhodol, že pokiaľ ide o konania týkajúce sa EZ, zaručenie dodržania základných práv patrí predovšetkým do zodpovednosti vydávajúceho členského štátu (rozsudok z 23. januára 2018, *Piotrowski*, C-367/16, EU:C:2018:27, bod 50).
- 29 Preto s cieľom zaručiť tieto práva, čo môže viesť súdny orgán k prijatiu rozhodnutia o zrušení vydaného EZ, je potrebné, aby takýto orgán mal možnosť obrátiť sa na Súdny dvor s prejudiciálnym návrhom.
- 30 Preto je namieste uviesť, že v konaní vo veci samej zachovanie dotknutého EZ v platnosti alebo prijatie rozhodnutia o jeho zrušení závisí od otázky, či sa rámcové rozhodnutie 2002/584 má vykladať v tom zmysle, že vykonávací členský štát môže, resp. prípadne musí za takýchto okolností, ako vo veci samej, neprijať rozhodnutie v súvislosti s EZ, ktorý mu bol postúpený, alebo odmietnuť ho vykonať.
- 31 V dôsledku toho je tento návrh na začatie prejudiciálneho konania prípustný.

O prejudiciálnych otázkach

O piatej otázke

- 32 Svojou piatou otázkou, ktorú je potrebné preskúmať ako prvú v poradí, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 1 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584 vykladať v tom zmysle, že súdny orgán vykonávajúceho členského štátu je povinný prijať rozhodnutie v súvislosti s akýmkoľvek EZ, ktorý mu je postúpený, a to aj v prípade, že v tomto členskom štáte sa už rozhodovalo o skoršom EZ týkajúcom sa tej istej osoby a tých istých činov a druhý EZ bol vydaný len z dôvodu obžaloby vyžiadanej osoby vo vydávajúcom členskom štáte.
- 33 Ako vyplýva zo znenia článku 1 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584, členské štáty vykonávajú každý EZ na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami uvedeného rámcového rozhodnutia. Okrem prípadov mimoriadnych okolností môžu preto vykonávajúce súdne orgány odmietnuť vykonať takýto zatykač len v prípadoch nevykonania, ktoré sú vyčerpávajúcim spôsobom upravené v tomto rámcovom rozhodnutí, a vykonanie EZ možno podmieňovať iba splnením niektorej z podmienok, ktoré sú taxatívne uvedené v rámcovom rozhodnutí. Uvedené rámcové rozhodnutie teda výslovne uvádza dôvody pre povinné nevykonanie EZ (článok 3) a dôvody pre nepovinné nevykonanie EZ (články 4 a 4a) (pozri rozsudok z 10. augusta 2017, Tupikas, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, body 50 a 51).
- 34 V tomto kontexte článok 15 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 stanovuje, že „vykonávajúci súdny orgán rozhodne v lehotách a za podmienok definovaných v tomto rámcovom rozhodnutí o tom, či osobu odovzdá“. Navyše článok 17 ods. 1 a 6 rámcového rozhodnutia stanovuje, že „[EZ] sa prejednáva a vykonáva ako naliehavá záležitosť“ a že „každé odmietnutie vykonania európskeho zatykača sa musí zdôvodniť“. Okrem toho článok 22 rámcového rozhodnutia stanovuje, že „vykonávajúci súdny orgán oznámi neodkladne vydávajúcemu súdnemu orgánu rozhodnutie o opatrení, ktoré bude prijaté v súvislosti s [EZ]“.
- 35 V dôsledku toho, ako uviedol generálny advokát v bode 38 svojich návrhov, vykonávajúci súdny orgán, ktorý mlčí v nadväznosti na vydanie EZ, a teda nepredloží nijaké rozhodnutie súdnemu orgánu, ktorý vydal tento zatykač, si neplní povinnosti, ktoré mu vyplývajú z uvedených ustanovení rámcového rozhodnutia 2002/584.
- 36 V dôsledku toho je potrebné odpovedať na piatu otázku tak, že článok 1 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584 sa má vykladať v tom zmysle, že súdny orgán vykonávajúceho členského štátu je povinný prijať rozhodnutie v súvislosti s akýmkoľvek EZ, ktorý mu je postúpený, a to aj v prípade, že v tomto členskom štáte sa už rozhodovalo o skoršom EZ týkajúcom sa tej istej osoby a tých istých činov, ale druhý EZ bol vydaný len z dôvodu obžaloby vyžiadanej osoby vo vydávajúcom členskom štáte.

O prvej až štvrtej otázke

- 37 Svojou prvou až štvrtou otázkou, ktoré je potrebné preskúmať súčasne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 3 bod 2 a článok 4 bod 3 rámcového rozhodnutia 2002/584 majú vykladať v tom zmysle, že na účely odmietnutia vykonania EZ na základe prvého alebo druhého z týchto ustanovení sa možno odvolávať na také rozhodnutie prokuratúry, akým je rozhodnutie maďarského ústredného vyšetrovacieho orgánu dotknuté vo veci samej, ktorým sa končí trestné stíhanie začaté voči neznámemu páchatelovi, v rámci ktorého osoba, na ktorú bol vydaný tento EZ, bola vypočutá len ako svedok.

O článku 3 bode 2 rámcového rozhodnutia 2002/584

- 38 Článok 3 bod 2 rámcového rozhodnutia 2002/584 stanovuje dôvod povinného nevykonania, na základe ktorého vykonávajúci súdny orgán musí odmietnuť vykonať EZ, ak je informovaný o tom, že vyžiadaná osoba bola s konečnou platnosťou odsúdená niektorým členským štátom za rovnaké trestné činy za predpokladu, že ak bol vynesенý rozsudok, tento rozsudok bol vykonaný alebo je v súčasnosti vykonávaný, alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov členského štátu vynášajúceho rozsudok.
- 39 Cieľom tohto ustanovenia je zabrániť, aby osoba bola opätovne stíhaná alebo odsúdená v trestnom konaní za ten istý čin (rozsudok zo 16. novembra 2010, Mantello, C-261/09, EU:C:2010:683, bod 40), a odzrkadľuje zásadu *ne bis in idem*, zakotvenú v článku 50 Charty základných práv Európskej únie, podľa ktorej nik nemôže byť stíhaný alebo potrestaný v trestnom konaní dvakrát za ten istý trestný čin.
- 40 Jedna z týchto podmienok, ktorým podlieha odmietnutie vykonania EZ, je podmienka, že vyžiadaná osoba „bola s konečnou platnosťou odsúdená“.
- 41 V tomto ohľade treba spresniť, že hoci znenie článku 3 bodu 2 rámcového rozhodnutia 2002/584 odkazuje na „odsúdenie“, toto ustanovenie sa uplatňuje tiež na rozhodnutia, ktoré vydal orgán oprávnený zúčastňovať sa výkonu trestného súdnictva v príslušnom vnútroštátnom právnom poriadku, ktorými sa právoplatne zastaví trestné stíhanie v členskom štáte, aj ak sú tieto rozhodnutia prijaté bez účasti súdneho orgánu a nemajú formu rozsudku (pozri analogicky rozsudok z 29. júna 2016, Kossowski, C-486/14, EU:C:2016:483, bod 39 a citovanú judikatúru).
- 42 Podľa judikatúry Súdného dvora sa vyžiadaná osoba považuje za odsúdenú s konečnou platnosťou za rovnaké trestné činy v zmysle článku 3 bodu 2 rámcového rozhodnutia 2002/584, ak je po trestnom konaní definitívne vylúčená ďalšia obžaloba, alebo súdne orgány členského štátu prijali rozhodnutie, ktorým sa obžalovaný s konečnou platnosťou oslobodzuje spod obžaloby (rozsudok zo 16. novembra 2010, Mantello, C-261/09, EU:C:2010:683, bod 45 a citovaná judikatúra).
- 43 „Odsúdenie s konečnou platnosťou“ v zmysle článku 3 bodu 2 rámcového rozhodnutia 2002/584 teda predpokladá existenciu predchádzajúceho trestného stíhania proti vyžiadanej osobe (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. novembra 2010, Mantello, C-261/09, EU:C:2010:683, body 46 a 47; z 5. júna 2014, M, C-398/12, EU:C:2014:1057, body 31 a 32, ako aj z 29. júna 2016, Kossowski, C-486/14, EU:C:2016:483, body 34 a 35).
- 44 Navyše zásada *ne bis in idem* sa uplatňuje len na osoby, ktoré boli s konečnou platnosťou odsúdené v členskom štáte (pozri rozsudok z 28. septembra 2006, Gasparini a i., C-467/04, EU:C:2006:610, bod 37). Nevzťahuje sa však na osoby, ktoré boli len vypočuté v rámci vyšetrovania v trestnom konaní, ako sú svedkovia.
- 45 V prejednávanej veci zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že trestné stíhanie vedené v Maďarsku v nadväznosti na chorvátske dožiadanie, ktoré bolo ukončené rozhodnutím maďarského ústredného vyšetrovacieho úradu z 20. januára 2012, bolo začaté proti neznámemu páchatelovi. Nebolo vedené proti AY ako podozrivému alebo obvinenému, keďže príslušný maďarský orgán túto osobu vypočul len ako svedka. Vzhľadom na absenciu trestného stíhania jeho osoby nemožno AY považovať za odsúdeného s konečnou platnosťou v zmysle článku 3 bodu 2 rámcového rozhodnutia 2002/584.
- 46 V dôsledku toho sa na také rozhodnutie prokuratúry, akým je rozhodnutie maďarského ústredného vyšetrovacieho úradu dotknuté vo veci samej, ktorým sa zastavuje trestné stíhanie, v priebehu ktorého bola osoba, na ktorú bol vydaný EZ, vypočutá len ako svedok, nemožno odvolávať na účely odmietnutia vykonania EZ na základe článku 3 bodu 2 rámcového rozhodnutia 2002/584.

O článku 4 bode 3 rámcového rozhodnutia 2002/584

- 47 Článok 4 bod 3 rámcového rozhodnutia 2002/584 uvádza tri dôvody nepovinného nevykonania EZ.
- 48 Podľa prvého dôvodu nevykonania stanoveného v článku 4 bode 3 tohto rámcového rozhodnutia vykonávací súdny orgán môže odmietnuť vykonanie EZ v prípade, ak sa súdne orgány vykonávajúceho členského štátu rozhodli nestíhať trestný čin, na základe ktorého bol EZ vydaný.
- 49 Rozhodnutie maďarského ústredného vyšetrovacieho úradu dotknuté vo veci samej sa však netýka rozhodnutia nezačať trestné stíhanie, takže tento dôvod nevykonania je za takých okolností, aké sú v prejednávanej veci, irelevantný.
- 50 Na základe druhého dôvodu nevykonania stanoveného v článku 4 bode 3 rámcového rozhodnutia 2002/584 možno odmietnuť vykonať EZ v prípade, že vo vykonávajúcom členskom štáte sa súdne orgány rozhodli zastaviť trestné stíhanie týkajúce sa trestného činu, na základe ktorého bol EZ vydaný.
- 51 V tomto ohľade treba uviesť, že článok 4 bod 3 prvá časť rámcového rozhodnutia 2002/584, ktorý upravuje tento dôvod nevykonania, sa týka výlučne „trestného činu, na základe ktorého bol EZ vydaný“ a nie vyžiadanej osoby.
- 52 Treba tiež pripomenúť, že vzhľadom na to, že odmietnutie výkonu EZ predstavuje výnimku, dôvody nevykonania takéhoto zatykača sa musia vykladať reštriktívne (pozri rozsudok z 23. januára 2018, Piotrowski, C-367/16, EU:C:2018:27, bod 48 a citovanú judikaturu).
- 53 Ako však tvrdí Komisia, výklad, podľa ktorého vykonanie EZ možno odmietnuť na základe druhého dôvodu pre nevykonanie uvedeného v článku 4 bode 3 rámcového rozhodnutia 2002/584, ak sa tento zatykač týka činov, ktoré sú totožné s činmi, ktoré už boli predmetom skoršieho rozhodnutia, bez ohľadu na totožnosť osoby, ktorá bola predmetom trestného stíhania, je zjavne neprimerane extenzívny a prináša so sebou riziko obchádzania povinnosti vykonania EZ.
- 54 Ako totiž vyplýva z článku 1 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia, EZ je súdne rozhodnutie s cieľom zatknúť a vydať vyžiadanú osobu. EZ sa preto nevydáva len vo vzťahu k trestnému činu, ale sa nevyhnutne týka konkrétnej osoby.
- 55 Okrem toho cieľom tohto dôvodu nevykonania nie je chrániť osobu pred možnosťou postupných vyšetrovaní za tie isté činy v rôznych členských štátoch (pozri analogicky rozsudok z 29. júna 2016, Kossowski, C-486/14, EU:C:2016:483, bod 45 a citovanú judikaturu).
- 56 Rámcové rozhodnutie 2002/584 totiž patrí do rámca európskeho priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, v ktorom sa na jednej strane zaručuje voľný pohyb osôb, ktorý je však na strane druhej sprevádzaný príslušnými opatreniami týkajúcimi sa najmä predchádzania trestnej činnosti a boja s týmto fenoménom (pozri analogicky rozsudok z 29. júna 2016, Kossowski, C-486/14, EU:C:2016:483, bod 46).
- 57 Z tohto dôvodu sa druhý dôvod nevykonania stanovený v článku 4 bode 3 rámcového rozhodnutia 2002/584 má vykladať s prihliadnutím na nevyhnutnosť podpory predchádzania trestnej činnosti a boja s týmto fenoménom (pozri analogicky rozsudok z 29. júna 2016, Kossowski, C-486/14, EU:C:2016:483, bod 47).
- 58 Je však potrebné konštatovať, že za takých okolností ako vo veci samej, keď jednak trestné stíhanie bolo vedené proti neznámemu páchatelovi a nie proti osobe vyžiadanej prostredníctvom EZ a jednak rozhodnutie o zastavení tohto trestného stíhania nebolo prijaté vo vzťahu k vyžiadanej osobe, nedošlo k takému stíhaniu tejto osoby podľa článku 4 bodu 3 prvej časti rámcového rozhodnutia 2002/584, ktoré by odôvodňovalo odmietnutie vykonania EZ.

- 59 Tento výklad potvrdzuje aj vývoj rámcového rozhodnutia 2002/584, keďže z pôvodného návrhu Komisie (KOM [2001] 522 v konečnom znení, s. 18) vyplýva, že článok 4 bod 3 prvá časť tohto rámcového rozhodnutia odzrkadľuje článok 9 druhú vetu Európskeho dohovoru o vydávaní osôb podpísaného 13. decembra 1957 v Paríži. Podľa tohto ustanovenia „vydanie možno odmietnuť, pokiaľ príslušné orgány dožiadanej strany už rozhodli nezačínať alebo zastaviť trestné stíhanie pre rovnaký trestný čin alebo trestné činy“. V tomto ohľade dôvodová správa k tomuto dohovoru spresňuje, že uvedené ustanovenie sa týka prípadu jednotlivca, ktorý „je predmetom“ rozhodnutia, ktoré bráni trestnému stíhaniu alebo ho zastavuje (pozri s. 9 dôvodovej správy k Európskeho dohovoru o vydávaní osôb [Paríž, 13.XII.1957, Séria európskych zmlúv (ETS) č. 24]).
- 60 Preto za takých okolností, aké sú uvedené v bode 58 tohto rozsudku, sa nemožno odvolávať na uvedené rozhodnutie na účely odmietnutia vykonania EZ na základe druhého dôvodu nevykonania stanoveného v článku 4 bode 3 rámcového rozhodnutia 2002/584.
- 61 Napokon na základe tretieho dôvodu nevykonania stanoveného v článku 4 bode 3 rámcového rozhodnutia 2002/584 môže vykonávajúci súdny orgán odmietnuť vykonanie EZ, ak bol vynesенý definitívny rozsudok proti vyžiadanej osobe v niektorom členskom štáte pre rovnaké činy, čo bráni ďalšiemu konaniu.
- 62 V tomto ohľade stačí uviesť, že tento dôvod nevykonania sa nemôže uplatniť v takej situácii, aká je vo veci samej, keďže podmienky uplatnenia tohto dôvodu nie sú splnené.
- 63 V dôsledku toho vzhľadom na predchádzajúce úvahy je namieste odpovedať na prvú až štvrtú otázku tak, že článok 3 bod 2 a článok 4 bod 3 rámcového rozhodnutia 2002/584 sa majú vykladať v tom zmysle, že na účely odmietnutia vykonania EZ na základe prvého alebo druhého z týchto ustanovení sa nemožno odvolávať na také rozhodnutie prokuratúry, akým je rozhodnutie maďarského ústredného vyšetrovacieho orgánu dotknuté vo veci samej, ktorým sa zastavuje trestné stíhanie začaté voči neznámemu páchatelovi, v rámci ktorého osoba, na ktorú bol vydaný tento EZ, bola vypočítaná len ako svedok, a to bez toho, aby sa trestné stíhanie viedlo proti tejto osobe a toto rozhodnutie bolo prijaté vo vzťahu k nej.

O trovách

- 64 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

1. Článok 1 ods. 2 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, zmeneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, sa má vykladať v tom zmysle, že súdny orgán vykonávajúceho členského štátu je povinný prijať rozhodnutie v súvislosti s akýmkoľvek európskym zatykačom, ktorý mu je postúpený, a to aj v prípade, že v tomto členskom štáte sa už rozhodovalo o skoršom európskom zatykači týkajúcom sa tej istej osoby a tých istých činov, ale druhý európsky zatykač bol vydaný len z dôvodu obžaloby vyžiadanej osoby vo vydávajúcim členskom štáte.
2. Článok 3 bod 2 a článok 4 bod 3 rámcového rozhodnutia 2002/584 zmeneného rámcovým rozhodnutím 2009/299 sa majú vykladať v tom zmysle, že na účely odmietnutia vykonania európskeho zatykača na základe prvého alebo druhého z týchto ustanovení sa nemožno

odvolávať na také rozhodnutie prokuratúry, akým je rozhodnutie maďarského ústredného vyšetrovacieho orgánu dotknuté vo veci samej, ktorým sa zastavuje trestné stíhanie začaté voči neznámemu páchatelovi, v rámci ktorého osoba, na ktorú bol vydaný tento európsky zatykač, bola vypočutá len ako svedok, a to bez toho, aby sa trestné stíhanie viedlo proti tejto osobe a toto rozhodnutie bolo prijaté vo vzťahu k nej.

Podpisy